

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2017/2399 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 12ης Δεκεμβρίου 2017****για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά την κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 9 Νοεμβρίου 2015 το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΣΧΣ) δημοσίευσε τους όρους λειτουργίας («Term Sheet») της Συνολικής Ικανότητας Απορρόφησης Ζημιών («πρότυπο TLAC»), οι οποίοι εγκρίθηκαν από την G-20 τον Νοέμβριο του 2015. Ο στόχος του προτύπου TLAC είναι να εξασφαλισθεί ότι οι παγκοσμίως συστημικά σημαντικές τράπεζες (G-SIB), που στο πλαίσιο της Ένωσης αναφέρονται ως παγκοσμίως συστημικά σημαντικά ιδρύματα (G-SII), έχουν την αναγκαία ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης ώστε, κατά την εξυγίανση και αμέσως μετά, να μπορούν να συνεχιστούν οι κρίσιμες λειτουργίες χωρίς να κινδυνεύουν τα χρήματα των φορολογουμένων (δημόσιοι πόροι) ή η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Στην ανακοίνωσή της της 24ης Νοεμβρίου 2015 σχετικά με την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης, η Επιτροπή δεσμεύθηκε να υποβάλει νομοθετική πρόταση εντός του 2016, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του προτύπου TLAC στο δίκαιο της Ένωσης εντός της διεθνώς συμφωνημένης προθεσμίας που λήγει το 2019.
- (2) Για την εφαρμογή του προτύπου TLAC στο ενωσιακό δίκαιο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η υφιστάμενη ελάχιστη απαίτηση ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων («MREL») για κάθε ίδρυμα, η οποία εφαρμόζεται σε όλα τα ιδρύματα της Ένωσης κατά την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾. Δεδομένου ότι το πρότυπο TLAC και η MREL έχουν τον ίδιο στόχο, ήτοι εξασφάλιση επαρκούς ικανότητας απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης από τα ιδρύματα της Ένωσης, οι δύο απαιτήσεις θα πρέπει να αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία ενός κοινού πλαισίου. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή πρότεινε να εισαχθούν στο δίκαιο της Ένωσης το εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο του προτύπου TLAC όσον αφορά τα G-SII («ελάχιστη απαίτηση TLAC») και τα κριτήρια επιλεξιμότητας των υποχρεώσεων που χρησιμοποιούνται προς συμμόρφωση με το πρότυπο αυτό, μέσω τροποποιήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, ενώ η προσαύξηση για κάθε ίδρυμα όσον αφορά τα G-SII και η απαίτηση για κάθε ίδρυμα που δεν είναι G-SII καθώς και τα σχετικά κριτήρια επιλεξιμότητας θα πρέπει να αντιμετωπισθούν με στοχευμένες τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 132 της 26.4.2017, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 173 της 31.5.2017, σ. 41.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Νοεμβρίου 2017 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, για τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).

Η παρούσα οδηγία η οποία αφορά στην κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία συμπληρώνει εκείνες των προαναφερόμενων νομοθετικών πράξεων, όπως προτείνεται να τροποποιηθούν, και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1).

- (3) Υπό το πρίσμα των εν λόγω προτάσεων και για να δοθεί ασφάλεια δικαίου στις αγορές και στις οντότητες που υπόκεινται σε MREL και TLAC, έχει σημασία να τεθούν εγκαίρως σαφή κριτήρια επιλεξιμότητας για τις υποχρεώσεις που χρησιμοποιούνται προς συμμόρφωση με τη MREL και με το δίκαιο της Ένωσης διά του οποίου εφαρμόζεται το TLAC και να εισαχθούν κατάλληλες διατάξεις για την κατοχύρωση της επιλεξιμότητας των υποχρεώσεων που εκδίδονται πριν από την έναρξη ισχύος των αναθεωρημένων κριτηρίων επιλεξιμότητας.
- (4) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα να διαθέτουν επαρκή ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαίωσης, προκειμένου να διασφαλίζονται η ομαλή και ταχεία απορρόφηση των ζημιών και η ανακεφαλαίωση με ελάχιστο αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και ταυτόχρονα να μη θίγονται οι φορολογούμενοι. Αυτό θα πρέπει να επιτευχθεί μέσω της συνεχούς συμμόρφωσης των ιδρυμάτων με μια ελάχιστη απαίτηση TLAC, η οποία πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή στο δίκαιο της Ένωσης μέσω τροποποιήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και με μια απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ.
- (5) Βάσει του προτύπου TLAC τα G-SII πρέπει να πληρούν, με ορισμένες εξαιρέσεις, την ελάχιστη απαίτηση TLAC με υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης οι οποίες, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, έπονται σε προτεραιότητα των υποχρεώσεων που εξαιρούνται από το TLAC («απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας»). Σύμφωνα με το πρότυπο TLAC, η μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα θα επιτυγχάνεται μέσω των ενόμων αποτελεσμάτων σύμβασης (γνωστής ως συμβατική μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα), της νομοθεσίας μιας συγκεκριμένης δικαιοδοσίας (γνωστής ως μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα εκ του νόμου) ή συγκεκριμένης εταιρικής δομής (γνωστής ως δομική μειωμένη εξοφλητική προτεραιότητα). Όπου απαιτείται από την οδηγία 2014/59/ΕΕ, τα ιδρύματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της θα πρέπει να ανταποκρίνονται στη συγκεκριμένη απαίτηση για έκαστο εξ αυτών με υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, ώστε να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο νομικής αμφισβήτησης από τους πιστωτές, με βάση το γεγονός ότι οι ζημίες των πιστωτών κατά την εξυγίανση είναι υψηλότερες από τις ζημίες τις οποίες θα υφίσταντο υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας (αρχή περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών).
- (6) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν τροποποιήσει ή βρίσκονται στη διαδικασία τροποποίησης των κανόνων της σειράς κατάταξης, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, του μη εξασφαλισμένου χρέους υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας, ώστε να μπορούν τα ιδρύματά τους να συμμορφώνονται αποτελεσματικότερα με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας και, συνεπώς, να διευκολύνεται η εξυγίανση.
- (7) Οι υφιστάμενοι εθνικοί κανόνες διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους. Η απουσία εναρμονισμένων ενωσιακών κανόνων δημιουργεί αβεβαιότητα τόσο για τα εκδιδόμενα ιδρύματα όσο και για τους επενδυτές και είναι πιθανόν να καταστήσει δυσκολότερη την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, όσον αφορά τα διασυνοριακά ιδρύματα. Η απουσία εναρμονισμένων ενωσιακών κανόνων είναι επίσης πιθανόν να οδηγήσει σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, δεδομένου ότι το κόστος συμμόρφωσης των ιδρυμάτων με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας και το κόστος που επιβαρύνει τους επενδυτές όταν αγοράζουν χρεωστικά μέσα που εκδίδονται από ιδρύματα, ενδέχεται να διαφέρουν σημαντικά ανά την Ένωση.
- (8) Στο ψήφισμά του της 10ης Μαρτίου 2016 για την Τραπεζική Ένωση (2), το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την περαιτέρω μείωση των νομικών κινδύνων των απαιτήσεων στο πλαίσιο της αρχής περί μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών και, στα συμπεράσματά του της 17ης Ιουνίου 2016, το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να παρουσιάσει πρόταση για κοινή προσέγγιση της ιεράρχησης των πιστωτών τραπεζών, προκειμένου να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου σε περίπτωση εξυγίανσης.
- (9) Είναι, ως εκ τούτου, αναγκαίο να αρθούν τα σημαντικά εμπόδια για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, που απορρέουν από την απουσία εναρμονισμένων ενωσιακών κανόνων σχετικά με την ιεράρχηση των πιστωτών των τραπεζών και να αποτραπεί η εμφάνιση παρόμοιων εμποδίων και στρεβλώσεων στο μέλλον. Κατά συνέπεια, το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση για την παρούσα οδηγία.
- (10) Για να ελαχιστοποιηθεί το κόστος συμμόρφωσης με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας και κάθε αρνητικός αντίκτυπος στο κόστος χρηματοδότησης, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρήσουν, κατά περίπτωση, την υφιστάμενη κατηγορία κοινού μη εξασφαλισμένου χρέους με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα, του οποίου η έκδοση είναι λιγότερο δαπανηρή για τα ιδρύματα σε σύγκριση με άλλες υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης. Για να ενισχυθεί η δυνατότητα εξυγίανσης των ιδρυμάτων, η παρούσα οδηγία θα πρέπει, ωστόσο, να απαιτεί από τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν μια νέα κατηγορία «μη προνομιούχου» χρέους με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα που στην πτωχευτική ιεραρχία θα πρέπει μεν να κατατάσσεται πάνω από τα μέσα ιδίων κεφαλαίων και τις υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης που δεν χαρακτηρίζονται ως μέσα ιδίων κεφαλαίων, αλλά κάτω από τις άλλες υποχρεώσεις υψηλής εξασφάλισης. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να εκδίδουν χρέος τόσο στην

(1) Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

(2) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

κατηγορία χρέους με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα όσο και στην κατηγορία «μη προνομιούχου» χρέους με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα. Από τις δύο αυτές κατηγορίες και με την επιφύλαξη των άλλων δυνατοτήτων και εξαιρέσεων που προβλέπονται στο πρότυπο TLAC για τη συμμόρφωση με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας, μόνον η κατηγορία των «μη προνομιούχων» μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα θα πρέπει να είναι επιλέξιμη για την τήρηση της απαίτησης μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας. Με τον τρόπο αυτόν τα ιδρύματα θα μπορούν να χρησιμοποιούν, για τη χρηματοδότησή τους ή για κάθε άλλον λειτουργικό σκοπό, το λιγότερο δαπανηρό κοινό χρέος με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα, και να εκδίδουν χρέος υπαγόμενο στη νέα κατηγορία των «μη προνομιούχων» μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα, ώστε να λαμβάνουν χρηματοδότηση και ταυτόχρονα να συμμορφώνονται με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας. Στα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπεται να δημιουργούν διάφορες κατηγορίες για άλλες κοινές μη εξασφαλισμένες υποχρεώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι θα διασφαλίζουν, με την επιφύλαξη των άλλων δυνατοτήτων και εξαιρέσεων που προβλέπονται στο πρότυπο TLAC για τη συμμόρφωση με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας, ότι μόνον η κατηγορία των «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα θα είναι επιλέξιμη για την τήρηση της απαίτησης μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας.

- (11) Για να διασφαλισθεί ότι η νέα κατηγορία των «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας, όπως περιγράφονται στο πρότυπο TLAC και όπως εκτίθενται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, με σκοπό την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε αυτά τα χρεωστικά μέσα να έχουν αρχική συμβατική διάρκεια τουλάχιστον ενός έτους, να μην περιέχουν ενσωματωμένα παράγωγα και να μην είναι παράγωγα, στα δε έγγραφα των συμβάσεων που σχετίζονται με την έκδοσή τους και, κατά περίπτωση, στο ενημερωτικό δελτίο να αναφέρεται ρητά η χαμηλότερη σειρά κατάταξής τους υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Τα χρεωστικά μέσα με κυμαινόμενο επιτόκιο προερχόμενο από ευρέως χρησιμοποιούμενο επιτόκιο αναφοράς, όπως το Euribor ή το Libor, και τα χρεωστικά μέσα που δεν είναι εκφρασμένα στο εθνικό νόμισμα του εκδότη, εφόσον το κεφάλαιο, η αποπληρωμή και οι τόκοι είναι στο ίδιο νόμισμα, δεν θα πρέπει να θεωρούνται χρεωστικά μέσα με ενσωματωμένα παράγωγα απλώς και μόνον λόγω αυτών των χαρακτηριστικών. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις απαιτήσεις του εθνικού δικαίου για εγγραφή χρεωστικών μέσων στο εταιρικό μητρώο υποχρεώσεων του εκδότη, προκειμένου να πληρούν τις προϋποθέσεις για την κατηγορία των μη προνομιούχων χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία.
- (12) Για να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου για τους επενδυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα κοινά μη εξασφαλισμένα χρεωστικά μέσα και άλλες κοινές μη εξασφαλισμένες υποχρεώσεις που δεν είναι χρεωστικά μέσα θα έχουν υψηλότερη σειρά κατάταξης στην εθνική τους νομοθεσία περί αφερεγγυότητας από τη νέα κατηγορία των «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουν ότι η νέα κατηγορία «μη προνομιούχων» χρεωστικών μέσων με εξοφλητική προτεραιότητα θα έχει υψηλότερη σειρά κατάταξης από τη σειρά προτεραιότητας των μέσων ιδίων κεφαλαίων και από ενδεχόμενες υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης που δεν χαρακτηρίζονται ως ίδια κεφάλαια.
- (13) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ειδικότερα η θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων όσον αφορά την κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία για τους σκοπούς του ενωσιακού πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης και ιδίως η βελτίωση της αποτελεσματικότητας του καθεστώτος διάσωσης με ίδια μέσα, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη μπορούν όμως εξαιτίας των διαστάσεων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις άλλες δυνατότητες και εξαιρέσεις που προβλέπονται στο πρότυπο TLAC για τη συμμόρφωση με την απαίτηση μειωμένης εξοφλητικής προτεραιότητας.
- (14) Οι τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ που επιφέρει η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται σε μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα κατά την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ή μεταγενέστερα αυτής. Ωστόσο, για λόγους ασφάλειας δικαίου και για να μετριασθεί κατά το δυνατόν το κόστος μετάβασης, πρέπει να τεθούν κατάλληλες διασφαλίσεις όσον αφορά την αφερεγγυότητα και τη σειρά κατάταξης των απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα πριν από την εν λόγω ημερομηνία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει συνεπώς να διασφαλίσουν ότι η σειρά κατάταξης όλων των εκκρεμών μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα τα οποία έχουν εκδώσει τα ιδρύματα πριν από την εν λόγω ημερομηνία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών, ως είχε στις 31 Δεκεμβρίου 2016. Στον βαθμό κατά τον οποίο ορισμένες εθνικές νομοθεσίες, ως είχαν στις 31 Δεκεμβρίου 2016, εκπληρώνουν ήδη τον στόχο της δυνατότητας των ιδρυμάτων να εκδίδουν υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, μερικές ή όλες οι εκκρεμείς μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να μπορούν να έχουν την ίδια σειρά κατάταξης, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, με τα μη «προνομιούχα» χρεωστικά μέσα με υψηλή εξοφλητική προτεραιότητα που εκδίδονται σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας. Επιπλέον, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προσαρμόσουν την εθνική τους νομοθεσία περί κατάταξης σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα μετά την ημερομηνία εφαρμογής της εν λόγω νομοθεσίας, για να συμμορφωθούν με τις προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας. Σε αυτή την περίπτωση, μόνον οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από τα χρεωστικά μέσα που έχουν εκδοθεί πριν από την εφαρμογή της νέας αυτής εθνικής νομοθεσίας θα πρέπει να εξακολουθούν να διέπονται από τη νομοθεσία των κρατών μελών, ως είχε στις 31 Δεκεμβρίου 2016.

- (15) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζεται όταν οι εκδίδουσες οντότητες δεν υπόκεινται πλέον στο ενωσιακό πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης, ιδίως λόγω εκποίησης των πιστωτικών ή επενδυτικών δραστηριοτήτων τους σε τρίτους.
- (16) Η παρούσα οδηγία εναρμονίζει τη σειρά κατάταξης, υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα και δεν καλύπτει τη σειρά κατάταξης των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας πέραν των υφιστάμενων διατάξεων της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται συνεπώς με την επιφύλαξη της ισχύουσας ή μελλοντικής εθνικής νομοθεσίας των κρατών μελών περί κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας η οποία καλύπτει τη σειρά κατάταξης των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας, στον βαθμό που η εν λόγω κατάταξη δεν έχει εναρμονισθεί με την οδηγία 2014/59/ΕΕ, ανεξάρτητα από την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν οι καταθέσεις. Έως τις 29 Δεκεμβρίου 2020 η Επιτροπή θα πρέπει να έχει επανεξετάσει την εφαρμογή της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά τη σειρά κατάταξης των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας και να αξιολογήσει ειδικότερα αν χρειάζεται περαιτέρω τροποποίησή της.
- (17) Προκειμένου να επιτευχθεί ασφάλεια δικαίου για τις αγορές και τα μεμονωμένα ιδρύματα και να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσής της,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2014/59/ΕΕ

Η οδηγία 2014/59/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το σημείο 48) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«48) “χρεωστικά μέσα”:

- i) για τους σκοπούς του άρθρου 63 παράγραφος 1 στοιχεία ζ) και ι), ομολογίες και άλλες μορφές μεταβιβάσιμων χρεών, μέσα με τα οποία δημιουργείται ή αναγνωρίζεται μια οφειλή, καθώς και μέσα που παρέχουν δικαιώματα απόκτησης χρεωστικών μέσων· και
- ii) για τους σκοπούς του άρθρου 108, οι ομολογίες και άλλες μορφές μεταβιβάσιμων χρεών και μέσα με τα οποία δημιουργείται ή αναγνωρίζεται μια οφειλή.».

- 2) Το άρθρο 108 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 108

Κατάταξη στην πτωχευτική ιεραρχία

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στην εθνική τους νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας:

- α) τα ακόλουθα έχουν την ίδια σειρά κατάταξης, που είναι υψηλότερη από τη σειρά κατάταξης που προβλέπεται για απαιτήσεις κοινών μη εξασφαλισμένων πιστωτών:

- i) το τμήμα των επιλέξιμων καταθέσεων φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που υπερβαίνει το επίπεδο κάλυψης που προβλέπεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ,
- ii) οι καταθέσεις φυσικών προσώπων και πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που θα ήταν επιλέξιμες αν δεν είχαν γίνει μέσω υποκαταστημάτων εκτός Ένωσης που ανήκουν σε ιδρύματα εγκατεστημένα στην Ένωση·

- β) τα ακόλουθα έχουν την ίδια σειρά κατάταξης, που είναι υψηλότερη από τη σειρά κατάταξης του στοιχείου α):

- i) οι καλυπτόμενες καταθέσεις,
- ii) το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που υποκαθίσταται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καλυπτόμενων καταθετών σε περίπτωση αφερεγγυότητας.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως δ), οι κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις έχουν, στην εθνική τους νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, υψηλότερη σειρά κατάταξης από εκείνη των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η αρχική συμβατική διάρκεια των χρεωστικών μέσων είναι τουλάχιστον ένα έτος·
- β) τα χρεωστικά μέσα δεν περιέχουν ενσωματωμένα παράγωγα και δεν είναι παράγωγα·
- γ) τα σχετικά συμβατικά έγγραφα και, κατά περίπτωση, το ενημερωτικό δελτίο που σχετίζονται με την έκδοση αναφέρουν ρητά τη χαμηλότερη σειρά κατάταξης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 στοιχεία α), β) και γ) του παρόντος άρθρου έχουν υψηλότερη σειρά κατάταξης στην εθνική τους νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας από τη σειρά κατάταξης των απαιτήσεων που απορρέουν από μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ).

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5 και 7, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εθνική τους νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, ως είχε στις 31 Δεκεμβρίου 2016, εφαρμόζεται στην κατάταξη σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που απορρέουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα από οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως δ) της παρούσας οδηγίας πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο την οδηγία (ΕΕ) 2017/2399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

5. Όταν, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2016 και πριν από τις 28 Δεκεμβρίου 2017, ένα κράτος μέλος έχει εκδώσει εθνική νομοθεσία που διέπει την κατάταξη στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα μετά την ημερομηνία εφαρμογής της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, η παράγραφος 4 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται στις απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα μετά την ημερομηνία εφαρμογής της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, υπό τον όρο ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) δυνάμει της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, και για τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως δ), οι κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις έχουν, σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, υψηλότερη σειρά κατάταξης από τις μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) η αρχική συμβατική διάρκεια των χρεωστικών μέσων είναι τουλάχιστον ένα έτος,

ii) τα χρεωστικά μέσα δεν περιέχουν ενσωματωμένα παράγωγα και δεν είναι παράγωγα και

iii) τα σχετικά συμβατικά έγγραφα και, κατά περίπτωση, το ενημερωτικό δελτίο που σχετίζονται με την έκδοση αναφέρουν ρητά τη χαμηλότερη σειρά κατάταξης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία·

β) δυνάμει της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις του στοιχείου α) του παρόντος εδαφίου έχουν, σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, υψηλότερη σειρά κατάταξης από τις απαιτήσεις που προκύπτουν από τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ).

Κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που μεταφέρουν την οδηγία (ΕΕ) 2017/2399 οι μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που απορρέουν από τα χρεωστικά μέσα που αναφέρονται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου έχουν την ίδια σειρά κατάταξης με αυτή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχεία α), β) και γ) και στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2 στοιχείο β) και της παραγράφου 5 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) σημείο ii), τα χρεωστικά μέσα με κυμαινόμενο επιτόκιο, που προέρχεται από ευρέως χρησιμοποιούμενο επιτόκιο αναφοράς, και τα χρεωστικά μέσα που δεν είναι εκφρασμένα στο εθνικό νόμισμα του εκδότη εφόσον το κεφάλαιο, η αποπληρωμή και οι τόκοι είναι στο ίδιο νόμισμα, δεν θεωρούνται χρεωστικά μέσα με ενσωματωμένα παράγωγα μόνον λόγω αυτών των χαρακτηριστικών.

7. Τα κράτη μέλη τα οποία, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2016, έχουν ήδη εκδώσει εθνική νομοθεσία που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, σύμφωνα με την οποία οι κοινές μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις που προκύπτουν από χρεωστικά μέσα εκδοθέντα από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως δ) κατανέμονται σε δύο ή περισσότερες διαφορετικές σειρές κατάταξης ή σύμφωνα με την οποία η σειρά κατάταξης των κοινών μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων που προκύπτουν από τέτοια χρεωστικά μέσα μεταβάλλεται σε σχέση με κάθε άλλη κοινή μη εξασφαλισμένη απαίτηση της ίδιας σειράς κατάταξης, μπορούν να προβλέπουν ότι τα χρεωστικά μέσα με τη χαμηλότερη σειρά κατάταξης μεταξύ αυτών των κοινών μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων έχουν την ίδια σειρά κατάταξης με εκείνη των απαιτήσεων που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2, στοιχεία α), β) και γ) και στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

(*) Οδηγία (ΕΕ) 2017/2399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ όσον αφορά την κατάταξη των μη εξασφαλισμένων χρεωστικών μέσων στην πτωχευτική ιεραρχία (ΕΕ L 345 της 27.12.2017, σ. 96).».

Άρθρο 2

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 29 Δεκεμβρίου 2018. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος τους στο εθνικό δίκαιο.

2. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από αυτή την παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι τρόποι πραγματοποίησης αυτής της παραπομπής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται όταν οι εθνικές διατάξεις των κρατών μελών που ίσχυαν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη ενημερώνουν δεόντως την Επιτροπή.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Επανεξέταση

Έως τις 29 Δεκεμβρίου 2020 η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή του άρθρου 108 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Η Επιτροπή αξιολογεί ιδίως την ανάγκη για περαιτέρω τροποποιήσεις όσον αφορά τη σειρά κατάταξης των καταθέσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Η Επιτροπή υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 4

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 12 Δεκεμβρίου 2017.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. MAASIKAS